

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XXII. Sancti Patris Benedicti. M.C.XLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

atissimum, ita ut Monachos ejusdem (quorum multa millia usque hodie in utraque numerantur Armenia) non aliter appellent, quam *Malkos*, vel *Rooban Abbuna Abba Bruck Amlak*, hoc est: Monachos vel Fratres Patris nostri Abbatis Benedicti Angeli, utpote quem non tam hominis quam Angeli nomine censeant cognominandum. celebrabatur autem hoc ipso tempore apud eosdem prope Capam. Majoris Armeniæ Urbem, sanctæ memoriæ Paulus Abbas Monasterij S. Thadæi, ob insignem vitæ sanctimoniam & creberrima miracula, quæ quotidie exhibebat in confirmationem fidei; ita ut frequentissimi & venerabundi ad ipsum infideles confluerent, ab eodem benedictionem peterent & à varijs infirmitatibus curarentur. *Ex communicatis R. P. Mauri Marchesij Constant. Cayet. &c.*

Incredibile penè, quanto virorum Religiosissimorum & Doctissimorum numero efflorescat hoc ipso tempore Congregatio nostrorum Vallisoletana & Montserratensis in Hispania, ex quibus vel maximè celebres habentur Alphonsus de Corral Abbas S. P. BENEDICTI Vallisoletanus, sanctitatis non minus fama, quàm eruditionis celeberrimus, idem à maximis meritis commendandus, F. Joannes de Gentierez. F. Didacus de Vannega. F. Galpar Vaca. F. Franciscus de Corduba, pluresque alij, omnes litteris, sive genere, & integritatis miræ laudibus summè conspicui. *De quibus consul. Jepselius.*

Ex sacra Familia nostra Cisterciensi, non minora se produnt luminaria, è quibus Alvarus ex Monacho Bervevelæ Episcopus prium. Bofensis in Sardinia designatus, mox Solsonensis in Catalonia creatus, magnis & ipse meritis se commendavit, pluraque egregij ingenij monumenta edidit. *Excitatis supra Henrig. Manriq. &c.*

IESU CHRISTI ANNUS. M.DC.XXII
Sancti Patris Benedicti. M. C. XLII.

ITERUM insignes duas gemmas ad coronam aternitatis transmittit Corona Galliæ hæc etiam ultimâ etate nostrâ & turbulentissimâ in sæculorum fine tempestate, ejusmodi clinodiorum feracissima: Beata nimirum memoriæ

Mariam Roussellet à S. Bernardo cognominatam sanctissimæ Calvariensis Congregationis Monialem lectissimâ, in Passionis Dominicæ, & Compassionis Maternæ consideratione, felicissimam & profundissimam, sed & praxi ipsa generosissimè exercitatum: Quæ Paralyti correpta, quanto graviorebus perurgebatur doloribus, tanto vehementioribus motibus in DEUM tota mentis affectione assurgebat; & licet corpore prostrata, altum nihilominus animo evolans, tota cœlestis patriæ ardens desiderio: cum jam felicem resolutionis horam adesse animadverteret, Hymnum *Te DEUM Laudamus, &c.* insperato jubilantis animi impulsu hilaris occinens, vivere desijt: Cui ad Jubilum aternitatis evolanti, & ipsa non tam corporis languore ægra, quam nimio sponsi desiderio comitem paulo post se adjunxit Venerabilis Mater Catharina de Binier, à Sanctissimo Sacramento cognominata, ejusdem Cœnobij professa: *Virgo corpore & Spiritu sancta*, uti Scriptor Antonietta Aurelianensis habet, inter prima & præcipua Congregationis ejusdem fulcra habita. *Amand. Tribou. &c.*

Miraculum nostræ ætatis sanctissimæ memoriæ Margarita de Arbous Abbatisa Vallis Gratiæ, nunc vel maximè sanctitatis splendoribus Galliam illustrat; omnesque qui in ejus noticiam venire poterant summa afficit admiratione. Eos inter Maphæus sacra Rom. Ecclesiæ Cardinalis Barberinus, postea Urbanus VIII. Pontifex Maximus, ad eam, tantopere passim deprædicatam, sæpius invisens: mirari se satis non posse, puellæ præstantissimum ingenium, utpote, quam nihil lateret, & à quâ, quidquid quæreretur, nihil esset; ad quod non promptissimè & apprimè ex tempore responderet. Et quid mirum, cum illi ipsa arcana cordis, luce Divina reserata, manifestissimè paterent, multaque & absentia, prodigiosissimè vidisse, futura prævidisse compertissimum habeatur. De miraculorū gloria, modo nihil, quam longè superavit in tanta omnium de ipsa æstimatione, ipsius de semetipsa fastidium & contemptus, ut omnino persuasissimum haberet, vilissimam se esse omnium creaturarum, & doleret medullitus ab aliquo mortaliū se æsti-

Maria Roussellet à S. Bernardo.

Catharina de Binier.

B. Margarita d' Arbous Urbana VIII admiranda.

S. P. N. Benedictus Angelus cognominatur.

B. Paulus Abbas Ord. nostri.

Quotidianam ejusdem miracula.

Montserratensis gloria.

Alvarus Episc. Solsonensis.

*Gloria & laudis mira-
ra con-
temprix.*

aestimari. De ea sic scribit R. P. Binnetus Societatis Jesu, Presbyter notæ doctrinæ & probitatis: In Margarita, inquit, vera & cordialis, non labialis humilitas inerat, quæque cordis centro inhæreret: non autem unius linguæ testimonio nititur: unde confusione omni contenta, probris & improperijs intentissima, nesciri & pro nihilo reputari gestiebat, nihil sollicita à quibus exerceretur, an de se benè meritis, an adversis, an à se averfis. Humilis animi carnifices ipsæ laudes erant, & vanæ adulationes. Alludebat injurijs; encomijs conficiebatur, soloque humilitatis apice alijs Præfecta, abjectissima quæque & vilissima deligebat, omni semper extremitate contenta, detrita tibialia sororum Conversarum, ipsa sarciebat mira industria; culinæ officia quæque obibat, ambitioso famulatu, terræ fodiendæ, lancibus, cacabis, ollis eluendis, vestibus purgandis, locis Regularibus everrendis, lectis sternendis & instruendis; incredibili alacritate, manum prima operi admoventis, in his ambitiosè occupabatur. Ea erat aliquando Margaritæ humilitatis sitis, ut nisi prudentia & charitas obstitissent, ea ausa esset, quò non humilis solum, sed vilis apud omnes haberetur, quæ horrorem & omnimodum ejus contemptum apud omnes creassent. Visâ est sæpe, & maximè cum Superior esset, fune ad collum alligato, nudis pedibus, humi defixa, per Refectorium susque deque à Conversa trahi, ac demum flagellis cædi, calceque ab omnibus ad postes ejusdem Refectorij prostrata proteri. Sæpe Capitulum, Refectoriumque ingressa est nudatis humeris, jamque offendiculo cruentatis, virgarum & urticarum manipulos manu gestans, quos sororibus osterebat, rogans impensissimè, ut canem mortuum, tigride duriorè Abbatissam, contumacem, pervicacem, DEOQUE prorsus rebellem peccatricem vel plagis saltem coercebant & attererent. Sæpe humi accubans sine mantili, orbe, cochleari, cultro, pecoris instar vescebatur, contestata præterea sorores est, ut mortuæ corpus tanquam sceleratissimæ Creaturæ non cum sororibus, sed in culinæ sordium lacunis conderent. Planè mundo Crucifixæ, mundus totus

*Miranda
anmi de-
missio.*

*Flagellari
sæpe curas.*

*Sui ipsius
carnifex
crudelis.*

*Vere mun-
do crucifi-
xa.*

crucifixus erat. Mõribus quippe ejus & vanitatibus tota infesta erat, nec quidquam in Religiosis tantopere detestabatur, quam sese mundo accommodare, plausum hominum quærere; cum sæcularibus libenter agere, cuticulæ servire, delicatioribus cibo aut potu affici, tales liquidem à vera Vocatione longè abesse, nec spirituales, sed carnales esse. His à se non Vocatis, DEUM non favere, nec aliter in Carnobio degere, quam si in ipso sæculo versarentur. *Spiritum sanctæ Regule cum esse, ut à seculi actibus fierent omnes alienissima, quod præstari non possit, quando Mundus ipse cum Religiosis in Religionem admittitur.* Martyrù choris accensam Margaritam nostrâ dubitandù non est, cum jugi sane & quotidiano Martyrio sese Numini & maçtaret & immolaret. Uti enim in omnes alias mitis & benefica erat, ita sibi soli, jurata quali sævicia irascebatur; nunquam spectabilibus hisce notis destituta erat: vel sæviebat dura & ferox in seipsam, vel sævierat ut vix respiraret; vel instructa metuendis in corpus Angelicum armis, ferire & sævire jugiter parata. Vix ipsis nominibus nota erant poenitentiaë terrificæ instrumenta, quibus planè in semet immitis atque immisericors, carnem Virgineam dilaniabat fervens anima; isque erat infestarum exuviarum numerus, ciliciorum, catenarum, aculeatorum cingulorum, aliarumque id genus carnificinarum, ut, inusitata supellectilis mercaturam facere videretur, & exercere, Nuda, ut plurimum, cubabat humo, somnus tam rarus, quam frequentia jejunia; præter publicas poenitentias, quæ penè quotidianæ erant, clandestinis & privatis nullus modus: solita dicere, mirari sese homines ipsos nocentissimos, ad virtutem & gloriam molliore calle niti velle, quam ipse HOMO DEUS prorsus insons, & tam à peccatoribus quàm peccatis segregatus. Sæpe tanto castigandi corpulenti ardore inardescibat, ut nisi Deo ipsi in hoc displicere cavisset, in mille frustra sibi ipsa facta carnifex membra sacra condidisset. *Carent, inquit, s. P. BENEDICTI genio, molles animi, Benedictinorum est magna præstare, & graviora pati. Habeant sibi gratis alij calum, nostrum est, illud mercari, illud*

*Fuge ejus
sunt Ma-
tyrium.*

*Testis
mirand
molli.*

*Quid sit
Benedicti-
norum?*

illud rapere, illud fugis, & indies renascentis penitentia sumptibus consequi. Neque vero minor erat, Observantia sacrae, quam ipsius penitentiae fitis: Hac enim, aiebat, Corpus, ista animum cruciat ac domat. *Fludiu DEO, enecto corpore audax & rebellis mens. Moriatur corpus, quia caro est, & morti innata corruptione obnoxium: sed moriatur etiam animus, immortalis licet, ijs omnibus, quae eius immortalitati obsunt, seviet semper pervicax affectuum turba, nisi sacrae Obedientiae & Observantiae loris innixa compescatur.* Sed pro nunc satis de Amazone ista sanctissima, caetera suo loco.

Successu felicissimo, multa Fidelium consolatione, & uberrimi spe fructus, immortalis Ordinis atque nostrorum omnium gloria, egregie propagatur, atque Apostolici conatus successu dignissimo Congregatio nostra, de Propaganda, licet etiam sanguinis & vitae impensis & expensis, Fide Romana Catholica, institutis hoc ipso anno Provincialibus, sive diversarum in Anglia, Provinciarum superioribus; consimili, etiam subsequo Apostolorum in totius orbis, hic in certae Nationis divisione, sanctissimo tamen, & pulcherrimo exemplo. Ejus Commissionis copiam, proposuit in Appendicis parte I. P. F. Clemens Reinerus noster, eo ipso tempore Congregationis ejusdem Secretarius. *Vid. Apost. Bened. ejusd.*

Unde perpetuo colligas, quam nostris cordi & curae semper fuerit suscepta semel in Magno Gregorio & Collegis atque discipulis, cura Apostolatus primi, quamque perditissimis, etiam temporibus, suae etiam Vitae negligentes essent, dummodo proximorum saluti prodesse, atque pro Ecclesia laborare possent. Laudatissimo promovenda disciplinae Monasticae Zelo, laborat in Germania Inferiori Reverendissimus Dominus Henricus Buzegnius ex Monacho & Priore S. Dionysij in Hannonia, pro eximia Vitae laude Gerardimontensium Abbas postulatus, inde ad suum Professionis locum repetitus & Abbas consecratus, Praesul Reformationis, ut Monasterij habent monumenta, & sanctioris Vitae studiosissimus. Hic cum probe percepisset, quantum ad omnem perfectionem pondus & momentum statuta ad amulium observata Casinensis Congregatio-

nis conferrent, omni studio pro ijs promovendis laboravit. Multa initio adversa & contradictiones perpeffus. Verum licentiam & impunitate excessuum Monasteriorum perniciosissimam pestem expertus, constanterque dumposset obnixus, summisque difficultatibus superatis, verè gloriosus, hoc anno sine beato quievit. *Ex monumentis ejusdem Cenobij.*

Extinguitur eodem alterum Germaniae Inferioris sydus Petrus de Loyers, Abbas S. Martini Tornacensis, Praesul & eruditione celebris, & omni integritate, tantique à Principibus & omni Ordine hominum factus, ut siquidem praematura mors ipsum non ad praemia aeternitatis vocasset, fuisset ad dignitatem Episcopalem promotus. *Ex Monast. Monim.*

In Hispanijs ex sacra familia Cisterciensi efflorescit P. F. Benedictus de Alarcon Abbas Morerolae, vir eruditione non minus, quam summam vitae integritate celebris, relictis etiam praestantis ingenij monumentis optimè meritis. Quae inter *Theatrum Virtutum*, opus magnae considerationis in plures distinctum Tomos posteritati reliquit. *Ex Phoenice Revivisc. P. F. Chrysof. Henric. &c. alijs.*

In Burgundia Majore Archisterio Cluniacensi, innumerorum Ordinis Sanctorum Promptuario eligitur hoc anno ex Magno ejusdem loci Priore Reverendissimus Dominus Jacobus de Venny d' Arbous, sanctissima memoriae Margaritae nostrae Vallis Gratiae Abbatissae, ut nonnulli volunt, patruus, certè Cognatus felicissimus; què quantopere excitavit neptis sanctissimae vita planè prodigiosa, & toto Galliarum Regno decantata, Regibus perspectissima, facile quivis ominari poterit. *Ex Claud. Rob. & monim. Cluniac.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XXIII.
Sancti Patris Benedicti. M. C. XLIII.

ETIAM sacra nostra Coelestina familia, coelestium Empyreii caeli syderum, sydus aemulum caelis hoc anno transmittit, sanctae memoriae Joannem Baptistam de Guardia Grelle, in Dioecesi Theatensi in Samnio editum, virum rara Vitae sanctitate conspicuum. Hic orationis & Contemplationis studio sublimis, in praecipiti hac

E c

facu-

Beato sine
equisit.Petrus de
Loyers Ab-
bas Tornac.Benedictus
de Alarcon.ven. Jaco-
bus d' Ar-
bous Abb.
Cluniacen-
sis.Joan. Bap-
tista de
Guardia
Grelle.Congrega-
tio Anglica
de Propa-
ganda sive
augetur.Laudatissi-
mum pro-
positum.Henricus
Buzegni-
us.